Ч. 173 (13718). Львів, вівторок 3. липня 1934. Poortowa opłate opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Другий день Сокільського Свята.

Генеральна проба. — Початок Свята. — Вихід руховиків(чок) на площу. — Дефіляда. — Вправи. — Один прикрий інцидент. — Закінчення свята.

Львів, 1. липня 1934.

Другий день Сокільського Свята, неділя, почався дощевито з перервами падав ціле передполудне. Одначе, не зважаючи на те, вже від год. 5. рано збирались на площі Сокола-Батька вже соколів і сокілок, що приїхали до Львова з усіх сторін краю. Там збирались вони на т. зв. виполинку", відки у в год. 8.30 вийшли на головну площу до генеральної проби. Видці, що зібрались уже передполуднем довол: численно на площі, вітали сокільські відділи гучними оплесками. Генеральна проба побратимів і посестер, що протягнулась до полудня, випала задовільно справно і була доказом, що сокільська організація підготовилась до виступу солідно.

Пополудні, ще далеко перед год. 4. стала площа Сокола-Батька заповнюватись масами народу. В год. 4. виповнились майже всі сидячі місця, а стоячі місця, призначені для публики були виповнені вщерть. Всі чекають нетерпляче на початок свята.

Год. 4.15. На площу виходить Президія Сокола-Батька в товаристві двох умундурованих представників Союзу Українського Сокільства за кордоном: інж. Цісара та інж. Мордвинова. За ними чета гостей сок. товариств у числі 45. Всі вони уставились перед трибуною, щоб відібрати дефіляду.

Перед дефілядою начальники поодиноких гнізд здали звіт головному начальникові інж. Благітці, а в черги здав звіт голові С.-Б. інж. Хроновскі. Після поздоровлення руховиків окликом „Гаразд" орхестра відіграла „Боже Великий", при чому всі руховики станули на „позір". Публика піднялась зі своїх місць.

Незабаром почалась дефіляда. Почала II сокільська орхестра, за якою рушили сокільські дівочати, майже всі в однакових однострохах (білі блюзки, червоні спідничкн). Всіх посестер було 500. За ними дефілювали побратими з дорослих у числі ок. 1.200. Майже всі побратими були в приписаних руханкових однострохах. Поміж одними і другими четами грали 4 сок. орхестри (крім першої).

Зараз після дефіляди виступили на майдан „малі запорожці" (сокільський доріст) у числі ок. 100 до 4 вправ вільноруч укладу побр. Трііля. Вправи ті не зробили відповідного враження через слабе підготовлення і мабуть трему виконавців. Та все таки публика витала малих виконавців оплесками.

І тільки що висипались з площі „малі запорожці" з усмішкою та веселими окликами, а вже майдан заквітчали стрійні ряди посестер, які в числі 400 справно і бадьоро під маршовий такт орхестри уставились до своїх вправ. Низку поруханків з віночком виконали посестри дійсно гарно. Ніжністю і жвавістю зуміли вони передати складні і тяжкі вправи „В ніч Купала", складені побр. інж. Я. Благіткою, так дискретно й захоплююче, що голосним оплескам публики не було кінця.

З черги вийшли на майдан побратими в числі ок. 1.000. Та ледви уставились до вправ вільноруч, а вже при перших рухах трапився дуже прикрий інцидент. Коли побратими стали виконувати першу вправу кільканадцятьох їх стояло непорушно. Тому провідник вправ інж. Я. Благітка приказав начальникові того відділу вивести недисциплиновану чету з майдану. Почулись якісь оклики, настало замішання, так, що вкінці Старшина приказала зійти всім руховикам з майдану і ця вправа відпала.

Після того сумного інциденту, якого рішуче ніхто не надіявся і який певно Старшина Сокола-Батька вияснить прилюдно, почалися дальші вправи. Отже були ще повні зручности вправи на приладах (на 2 поручах, 2 козлах кізлі та на коні жіночі), показова година руханки (сокільський прорух), а закінчилося Свято граціозним танцем „Катерина" у виконанні посестер і веселою картиною „Чумаки" укладу побр. Я. Булки.

Вже темніло, як скінчилося Свято. Публика розходилася додому з ріжними почуваннями.

Як пройшла революція

в Німеччині.

ОФІЦІЯЛЬНИЙ КОМУНІКАТ.

БЕРЛІН, ПАТ. Пресове бюро нац. соц. партії повідомляє з Мінхену: Від кількох місяців деякі елементи старалися викликати конфлікти та непорозуміння між пробоєвими відділами, нац. соц. партією та державою. Командант пробоєвих відділів кап. Рем, якому канц. Гітлер довіряв специяльно, не лише, що не виступав проти тих виявів, а навпаки піддержував їх. Ген. Рем порозумівся з ген. Шляйхером, а переговори ті сягали навіть до одної з чужих держав. Тому треба було інтервеніювати.

30. червня в 2. год. нічою канц. Гітлер відлетів літаком до Мінхену, щоби видати конечні зарядження та арештувати командантів пробоєвих відділів, що найбільше провинилися. Кап. Гітлер віліхав до Вісзе, щоби в зародку здавити всякі спроби спротиву.

Канц. Гітлер приказав мін. Ґерінґові, щоби в Берліні переведено такуж акцію. В 12. год. вполудне виголосив Гітлер промову, в якій заявив, що без милосердя знищить непослух у пробоєвих відділах.

ҐЕН. ШЛЯЙХЕР БУВ У ЗМОВІ З ЧУЖИМИ ДЕРЖАВАМИ.

Нім. Інформаційне Бюро в комунікаті стверджує, що б. міністер райхсвери ґен. Шляйхер удержував небезпечні для Німеччини взаємини з ворожими колами пробоєвих відділів а також із чужими державами (здогадуються, що то була інтрига Франції). Коли поліція прийшла до санаторії біля Берліна арештувати Шляйхера, він ставив спротив. Шляйхера вбили. Ранили смертельно і його жінку.

ХТО БУВ ШЛЯЙХЕР?

Бувший канцлер Німеччини і бувший міністер райхсвери Курт фон Шляйхер, ґенерал піхоти, походив зі старої вестфальсько-пруської дрібношляхотської родини. Народився 7. квітня 1882 р. в Бранденбургу над Гавелею.

Як Німеччина стала республікою Шляйхер був у райхсвері найближчим співробітником Ноского та Геслера, перших шефів райхсвери. В 1920 р. брав участь у здавленні пучу Каппа. В 1932 іменований в кабінеті Папена міністром райхсвери. Тоді покинув чинну військову службу. Тоді теж іменували Шляйхера ген. піхоти.

Після упадку Папена висунувся на перший плян Шляйхер. Навязав переговори з Гітлером. Коли переговори не вдалися звернувся до професійних союзів і створив 2. грудня 1932. власний кабінет, у якім крім канцлерства мав теку райхсвери.

Коли від райхстаґу грозив Шляйхерові упадок з боку правиці урядової коаліції після порозуміння Папена з Гітлером, порозумівся із збунтованим гітлерівським провідником Юр. Штрасером і оперщись на професійні союзи та райхсверу, хотів проголосити диктатуру. Одначе гітлерівська революція перешкодила тоді диктаторським плянам Шляйхера.

БУЛИ АРЕШТУВАЛИ Й ВІЦЕКАНЦЛЄРА ПАПЕНА.

Авас повідомляє з Берліна, що віцеканцлер Папен був якийсь час під охоронним арештом. Арештували були й трьох людей споміж найближчого Папенового окруження. Після переслухання Папена звільнили. Всеж йому не вільно виходити з хати — себто він інтернований.

РОЗСТРІЛЯНІ ПРОВІДНИКИ.

Пресове Бюро нац. соц. партії повідомляє урядово з Мінхену: У звязку з викриттям змови розстріляно таких провідників С. А.: вищого команданта групи Авг. Шнайдгубера (Мінхен), вищого команданта групи Едм. Гайнеса (Шлеськ), командантів груп: Карла Ериста (Берлін), Вільг. Шмідта (Мінхен), Ганса Гайна (Саксонія), Ганса Райдебрека (Поморя), команданта групи гр. Г. Е. Шпреті.

РЕМА ТЕЖ РОЗСТРІЛЯЛИ.

Розійшлися були чутки, що Рем покінчив самогубством та з останніх телеграм виходить інакше. Ремові дали нагоду відібрати собі життя, та він не скористав із тієї нагоди, тому його 1. липня веч. розстріляли. Вістку цю потвердили урядово.

ШТРАЙХЕРА АРЕШТУВАЛИ.

Льондонські часописи повідомляють, що в Нірнберґу арештували за приказ Гітлера одного з найближчих його співробітників Юл. Штрайхера.

САМОГУБСТВО ПАПЕНОВИХ СПІВРОБІТНИКІВ.

БЕРЛІН, ПАТ. Зачувати, що пресовий шеф віцеканцлера Папена фон Бозе покінчив самогубством, як поліція переводила ревізію в бюрі віцеканцлера. Кажуть теж про самогубство Папенового адютанта фон Тіршке.

ШАХТА НЕ РОЗСТРІЛЯЛИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє, що поширювані за кордоном вістки про розстріл президента Держ. Банку д-ра Шахта та саксонського премієра Кілінґера є неправдиві.

ҐЕРІНҐ ВІЦЕКАНЦЛЄРОМ?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Аґ. Райтера повідомляє з Берліна: Розглядають можливість, що уряд віцеканцлера одержить Ґерінґ. Виглядає малоправдоподібним, щоби Папен і далі міг бути віцеканцлером, після того, що його стрінуло.

—o—

Адамовичі перелетіли Атлянтик.

30. червня в 19. годині прийшла до Варшави вістка, що брати Адамовичі осіли в год. 5. рано на пасовищі в малій місцевості на побережжі Бретонії в департаменті Орн біля містечка Ст. Андре. При осіданні літак ушкодився.

ОСІЛИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 1. 7. ПАТ. По інформаціям летунської поліції в Берліні брати Адамовичі осіли вчера ок. 20. години в Недліц-Тіменберґ на схід від містечка Кросен над Одрою (Бранденбурґія). Літак осів, бо не стало бензини. Щоби полагодити урядові формальности летуни через ніч останутъ у згаданій місцевості а мабуть завтра рано відлетять далі.

Націоналістичний прорив на ґеоґрафічному фронті

Сов. України.

До незчислених проривів на ріжних фронтах культурно-господарського життя Сов. України прилучився за останній час ще один прорив, а саме — на ґеоґрафічному фронті.

За найголовнішого шкідника на цьому фронті вважає большевицька влада відомого українського ґеоґрафа акад. проф. д-ра Степана Рудницького, а вже після нього — проф. В. Ґериновича, Кобзея-Сляка та ін.

Щоби зясувати, в чому саме виявився націоналістичний прорив на ґеоґрафічному фронті Сов. України, звернімося до статті*), що спеціяльно обговорює цю тему, і візьмемо відтіль дані, які відносяться до головного шкідника — проф. С. Рудницького, що перебуває тепер на засланні в північній Росії.

Проф. С. Рудницький насамперед завинив тим, що у своїй праці „Основи землезнання України“ (Прага, 1923 р.) залічує росіян до раси, в якій панує фіно-монгольська кров, тоді, як українців залічує до арійців. Трактуючи росіян, як фіно-монголів, С. Рудницький наділяє їх рисами, які є властиві азійським народам, а російську культуру протиставить українській культурі, що є споріднена з західно-европейською культурою.

Особливо закидаються С. Рудницькому такі місця зі згаданої тут його праці: „На місце европейської і просто-народно-української гуманности висуває російська культура безоглядну державну рацію... за місце ідеалізму й суспільної етики — грубий реалізм і бездушний еґалітаризм, на місце культу індивідуалізму — культ колективізму... Наведеного, думаю, вистарчить, щоби доказати, що московська культура прямо погубна для українського народу... Для українського народу при його суто европейській індивідуалістичній вдачі прийняття московської культури булоб смертельною отрую“

Український націоналізм С. Рудницького вбачається, далі, в тому, що він є прихильником української ґеоґрафічної термінольогії, відмінної від російської, а це свідчить, — як пише І. Лавдіо у своїй статті, чи краще сказати, в акті обвинувачення, — що „українські націоналісти борються за відрив України від СССР, за відрив укрінської радянської ґеоґрафічної науки від всесоюзної, за орієнтацію на західні, головним чином, німецькі зразки“.

Накінець, С. Рудницькому та його товаришам по обвинуваченні закидається те, як саме трактують вони поняття „Україна“.

„Якіб питання не вивчали, вони вважають необхідним, — так читаємо в статті І. Лавдіо, — простежити дане явище „в етноґрафічних межах України“. Таким чином іґнорується іствування і боротьба двох систем, іґноруються корінні принципові відміни ґеоґрафії УСРР від ґеоґрафії територій капіталістичних країн. УСРР розглядається не як невідємна частина Радянського Союзу, а як частина „соборної України“.

Хоч І. Лавдіо у своїй статті й кваліфікує проф. Рудницького „фальсифікатором наукових даних“, „фальшивомонетчиком від науки“ і т. п., всеж даремно шукати в ній будь-яких арґументів для обґрунтування такої кваліфікації проф. С. Рудницького, як ґеоґрафа, та для заперечення його наукових поглядів. Правда, і завдання автора було значно скромніше, а саме, завданням його було — витягти з праць проф. С. Рудницького та інших українських ґеоґрафів все те, що моглоб стати пунктом для обвинувачення їх в націоналістичному прориві на ґеоґрафічному фронті.

Ст. Сіронолко.

*) І. Лавдіо, „Український націоналізм на географічному фронті“, „Комуністична Освіта“, ч. 3, 1934 р.

Закінчення музичного сезону в Нюйорку.

Ню Йорк, 10. червня 1934.

Десь перед місяцем розпустив свою орхестру на вакації наш відомий композитор, *Михайло Гайворонський*. Подія сама в собі незначна, бо багато в Ню Йорку всяких менших і більших подій у народньому житті. А всеж таки існування української орхестри має своє значіння.

Само її зорґанізування натрапляло не на одну трудність. Остаточно все перебороз витревалий дириґент і тепер ця орхестра складається з 36 членів. Це сама молодь, роджена в Америці, у віці 10—20 літ.

Ціль праці Михайла Гайворонського — це в першу чергу запізнати і розлюбити молодь українського роду у нашій пісні й музиці і зі своїх сил створити симфонічну орхестру в Америці. Щоб це осягнути, треба добирати ріжних способів, якими можна добитись до сердець молоді і старших.

Ось причина, чому Гайворонський презентує свою орхестру при ріжних нагодах. Минулого сезону орхестра дала два свої концерти, двічі виступала в радіо-програмі музичного базару „Сурма“ і взяла участь у трьох громадських святах та концертах.

Майже всі українські композиції репертуару орхестри Гайворонського орхестровані ним самим. Заступлені в репертуарі наші композитори: Лисенко, Людкевич, Гайворонський, Колесса, Леонтович, Кудрик та ін. Із чужих европейських композиторів заступлені композитори: Й. Бах (Д-дур фортепяновий концерт), Моцарт (Д-моль фантазія), Гайдн (Українські танкові мельодії), Шуберт (Андавте і варіяції). З американських Мек Доуел, Ростер, Саймонс.

З орхестрою виступали українські артисти-співаки: М. Гребенецька, Петро Бродяєський, Микола Карлаш, піяністка Юлія Теба і скрипаки: Емілія Кузів та Оля Голубович.

Все те разом вказує на великий вклад праці і на поважне ставлення предмету. Тому не диво, що Гайворонський здобув собі чільне місце як композитор, дириґент та орґанізатор. Його талант та працю признають і чужі і тому Г. здобув собі стипендію Колюмбійського Університету в Ню Йорку. Його скрипкові твори і на смичковий квартет виконують першорядні сили (Лудлов, Придаткевич, Дітлер, Пастерняк, Мистецький Квартет та ін.

Гайворонський має у своїй теці і більші твори на симфонічну орхестру, на хори з орхестрою і на інші склади, але жде терпеливо на виконання і видання.

Щоправда, наша еміґрація вміє оцінити працю Гайворонського. Для якоїсь цілі зорґанізовано в околиці Ню Йорку українські хори при церквах і вони уладили милу несподіванку Михасеві Гайворонському з нагоди 10-ліття його праці. Ця несподіванка полягала в тому, що ці хори уладили в його честь цілу низку концертів з його власних композицій у важніших місцевостях і в околиці і в самому Ню Йорку та дохід з них призначили на видання його композицій.

Іміґрація теж сказала своє реальне слово і вже видано, покищо, 9 хорових композицій нашого тихого, всіми любленого Михася.

Після вакацій, які Г. проведе на заході Зл. Держав, прибуде він знову до Ню Йорку і розпічне свій новий сезон у вересні. Треба надіятися, що привезе зі собою і новий матеріял до своєї композиторської творчости, бо американський захід має ще в собі і чар давньої степової поезії та ріжні дива природи, пригожі для творчости.

*

Маємо в Ню Йорку ще другого свого композитора, відомого скрипака, *Романа Придаткевича*. Про нього згадувала недавно наша преса з нагоди закінчення його сезону, ним заараньжованого серед американської публики. Останній, тобто третій з черги його концерт відбувся в середу, 30. травня в Студіо Клюб оф Ню Йорк Сіті, 210. Е. 77. Ст. як концерт „Приятелів Української Музики“. Це була свого роду повість, яка без особливої реклями вже тепер зацікавила собою поважний гурт українського громадянства й американців.

Програма третього ко[нце]рту була така:

Відограно на скрипці фортепяні сонату Бориса Кудрика (Sonata A minor), нагороджену у свому часі на конкурсі Обєднання Українських Орґанізацій в Амер[иці]. Скрипка: п. Роман Придаткевич, головни[й] орґанізатор Т-ва „Приятелів Української Му[зи]ки“, а на фортепяні п. Меріон Енґл. Кудри[к] уже консервативний. Бажав би наслідувати [кла]сиків, але це не йде, бо він є типовим ром[анти]ком, чого доказом є друга повільна части[на] сонати. Твір цей написаний свіжо і є одним з [кр]ащих творів, які вийшли в останніх часах з [пе]ра українських композиторів.

Панна Е. Дичко з „Юкрейн Сивік Сентер“ мала короткий реферат про „думи“, виголошений анґлійською мовою. Тре[ба] подивляти, як молода прелеґентка могла со[бі] дати раду з великим матеріялом і в короткі[м] часі змогла передати дещо з тої, такої богат[ої] і цікавої ділянки народньої творчости.

У звязку з цим відограно фортепяні на чотири руки суіту „Козак Голта“, скомпоновану П. Козицьким. Виконавцями були п. Меріон Енґл і п. Джан Аблстренд. Це є музика із драматичного твору для дітей Лопатинського. Замісць татарина треба було поставити козака, панського прислужника, щоби подію пристосувати до совітської ідеольоґії. Це дуже талановитий твір, який повинен бут[и] спопуляризований у світі. Суіта була скомпонована на орхестру і було би добре, якби можн[а] дістати орхестрову партитуру. Але це важко. Бо навіть не знати, куди і до кого вдатися в ті[й] справі. Москва зліквідувала т-во „Українських Пролетарських Композиторів“ і не знати, що діється з Козицьким, одним з діяльніших і плодовитших членів цього товариства.

„The Lapwing“ (Чайка), яку приписують гетьманові Мазепі, а яку аранжував і відограв п. Придаткевич, уже відома з давніших виступів.

До українських композиторів, яких Москва „зліквідувала“, належить теж Л. Ревуцький. Віддано його веснянку, затитуловану в програмі „The Tree Ghost“. Річ це дуже ефектовна й цікава. Співочу частину в обидвох останніх творах виконала п. Анна Максимців, сопраністка, учениця оперової співачки п. М. Гребенецької. На фортепяні грала п. М. Енґль.

„Andante Sostenuto“ композитора Михайла Гайворонського є повільною частіною з відомої сонатіни. Твір цей має тонкість і благородність, що є вкінці головною основою цілої творчости Гайворонського.

„Turkish Erotic Dance“ — це композиція Павла Печеніги, відомого краще під і[ме]м Павла Углицького. В турецькім танку викор[ис]тав композитор турецькі еротичні мотиви. Він добре з ними обзнайомлений, бо дириґував у [с]воїм часі оперою в Константинополі і пі[з]нав там ближче край і його музику. Твір цей вказує на незвичайну композиторську техніку. Не диво, цеж учениk Ґлазунова!

„Variations“ М. Коляди — це один з найцікавіших творів, які були у програмі. Коляда типічний модерніст. Дисонансів у ньог[о] повно. Здається часами, що скрипак і піяніст [г]рають з тих самих нот. Але є в творі сила, ... твор. Це здорова музика, а не твір невра[ст]еніків. Большевики кажуть, що добре, що зліквідовано Т-во „Українських Пролетарських Компо[зи]торів“, бо знайшовся Коляда. Тільки не зн[а]ю як довго й він попасатиме!

До композицій на скрипку й фо[ртепян] відданих п. Придаткевичем і п. Меріон Енґль, треба ще додати композиції п. Придат[кевича], основані на народніх мотивах, які були в[ідогра]ні теж того вечора, а які вже знайшли [добру] оцінку в газетах. Треба хіба тільки стве[рдити], що п. Придаткевичеві удається добувати [зі сво]го інструменту дуже сильні ефекти, а це [тому], тому, що він скрипак і композитор в [одній] особі.

Коли зважити, що день був горячий, а [до] того свято (Меморіел Дей), то публики бу[ло] так мало. Настрій був гарний.

Побажатиб, щоб у наступному сезоні [ці] концерти стягали більше нашої публики. [До]бре булоб, коли би п. Придаткевич притягнув [до] програм інших наших музиків чи композиторів, а тоді і йому буде лекше укладати цікаві й ріжнородні програми, що є у наших відносинах річчю надзвичайно важкою.

—o—

Грім ударив у прогульковців.

СТОКҐОЛЬМ, 30. 6. ПАТ. 11 прогульковців, які були на шпилі Арескутан 1472 м., поразив грім. Один прогульковець згинув на місці, 10 було ранених, із них два тяжко.

СВЯТО МАКІВКИ.

Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил в Сколім повідомляє Українське Громадянство, що Староство у Стриї заборонило свято на Маківці в неділю 8. липня ц. р. Згодилося тільки на відправлення поминального Богослуження за полеглих УСС у церкві в Тухлі й відслонення пропамятної таблиці для місцевого населення.

Поминальне Богослуження за полеглих УСС відправиться в неділю 8. липня ц. р. в год. 12. вполудне, після чого відбудеться відслонення пропамятної таблиці.

За Виділ філії Т-ва О. В. М. у Сколім:
о. М. Мосора. Волод. Бичкович.

Відложили розправу за намагане вбивство кур. Гадомського.

На понеділок, 2. липня, визначена була судова розправа проти Сев. Мади та 4 його товаришів за намагане вбивство львівського шкільного куратора Ґадомського. З технічних причин розправу цю перенесли на вівторок 3. липня.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Редакційний меценат.

Перший раз цього року не їду на відпустку зараз, у тій самій мінуті, коли тільки моя відпустка зачалася. Байдуже мені, що там десь шумлять зелені бори, клекочуть хрустальні води, що там десь повітря чисте і свіже як ніколи у Львові. Не можу просто відірватися від редакції „Діла", точніше кажучи — від редакційних кімнат „Діла". Що подумаю про виїзд — зведу очі на стелю, кину поглядом на стіни і вже забув про відпустку.

А всьому винен пан Данило Стецьків, власник цукорні при Миколая вулиці, якою (вулицею!) ходить стільки українців, а до якої (цукорні!) так рідко заходять.

Зате шановний пан Данило заходить нераз до редакції.

Одного разу прийшов не сам Привів зі собою якихсь молодців і без обиняків заявив нам:

— Так далі бути не може!

Ми були певні, що це справа цукорняна і торкається фреквенції українців.

— Нема грошей! — сказав один з нас. — Ми дуже радо, але...

— Що значить „але"? — загремів п. Стецьків. — Як треба, то гроші знайдуться.

— Шукаємо і треба, але не знаходимо.

Пан Стецьків махнув рукою.

— Тому саме я прийшов і привів цих трьох громадян.

Виглядало, що готова вийти авантура. Ми не ходимо до цукорні, отже ті три громадяни прийшли нас „намовляти".

Врешті найвідважніший з нас забрав голос:

— Ви хочете силою?..

— Хочби й силою. Так далі бути не може.

Атмосфера згущувалась, запахло бурею.

А тимчасом п. Стецьків звернувся до свого почоту.

— Все обдряпати, вишарувати, панове виберуть собі взір і до роботи.

І звертаючись до нас:

Ви, панове, гнівайтесь-не гнівайтесь, але в таких порохах не можете сидіти.

Щойно тепер нам засвитало в голові. Мистець солодощів зовсім не думав про свою цукорню, ні про нашу фреквенцію. Він рішився на свій кошт помалювати нам редакційну кімнату.

І з того пішло

Тепер у нашій кімнаті як у зеркалі. Не знаю, чи хто з нас памятає як виглядає порох, відпалий тинк, чи приліплене павутиння. Все це належить до історії — очевидно до часу, бо нічого нема на світі вічного.

Випадає нам тепер зреванжуватись зайти на „гигієнічне морозиво", на „попівську каву" чи „домашні тіста". Вже й гроші знайшлись би, але є одна незручність:

Що зробити, як господар запропонує кредит?!...

Тяжко буде відмовити!

Галактіон Чіпка.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НЕ ТІЛЬКИ ЦИФРИ, АЛЕ Й ДУХ... — НАКЛИКУЮТЬ ДО ГОСПОДАРСЬКОЇ АКТИВНОСТИ.

„Курєр Львовскі" (а за ним „Курєр Варшавскі") майже в три тижні після кооперативного свята пригадав собі його і статті, що появились у „Ділі" з цієї нагоди. У статті, що вийшла зпід пера ред. Свірського п. ч. „Супроти пропаганди українського госп. фанатизму" (ч. 169), зреферована стаття А. Жука і її циферний матеріял про нашу кооперацію, а також стаття автора цих рядків „На роздоріжжах нац. думки", при чому подано в перекладі кілька уривків з неї. Те все на доказ, що не тільки цифри п. Жука треба розглядати поважно, але теж треба зрозуміти — мовляв — небезпеку того духа, що перепоює українську кооперацію. „Господ. праця українців — пише п. Свірський — все тісно вязалась з політикою. Не зриває з тою засадою також цитована стаття з „Діла", її прикметою є тільки те, що відвертає вона порядок річи: наперед господарське зміцнення, на якому зіпреться політика". Настрашивши в той спосіб своїх „кресових" читачів, звсуавши їм, яка „небезпечна" армія українських кооператорів і дух цієї армії не тільки — мовляв — господарсько-фанатичний, але й політичний, накликає „К. Льв." щось тому протиставити і теж творити незалежну інтелігенцію, сперту на зорганізовані польські маси.

Польська хроніка.

ЩЕ ОДНІ ТОРГИ. — ОРІЄНТАЦІЯ НА ВНУТРІШНІЙ СХІД.

Польща має свій окремий „близький схід", так що СССР є властиво „далеким", а що найменше дальшим сходом. Тим „близьким сходом" є т. зв. „східні креси", що в часі кризи звернули на себе увагу господарських кол Польщі, як „дівочий терен". З нього промисл Польщі користає мінімально, бо населення східних воєвідств має дуже невеличкий суспільний дохід, що в свою чергу редукує запотребування цього населення, його попит на промислові вироби. І ось у головах „кресовців" зродився плян звязати сильніше господарство „сх. кресів" з центральною і західною Польщею новим засобом. Вони популяризують тепер думку **„кресових торгів"** у Барановичах. Ця економічна імпреза не тільки — мовляв — причиниться до розбудови „кресового" ринку збуту, але вплине також корисно на тісніший торговельний звязок з Радянщиною.

ЧИ МОЖЛИВЕ ВІДДОВЖЕННЯ УРЯДОВЦІВ?

Це питання ставить собі професійна урядовича преса, а разом з нею і неурядовичі газети. Анкета, переведена між урядовцями в 1932 р., виказала, що пересічне обдовження урядовця сягає висоти 4-місячної його платні. Тепер положення якщо не гірше, то не ліпше. Заковима мораторія чи ануловання тих довгів неможливе, бо будоб це покривдженням купців і промисловців або домовласників і рівночасно руйнувало би рештки довіря, яке ще є у взаємних людей. Тому пропонують, аби уряд зі своїх фондів заплатив ті довги і стягав малими ратами з платень без відсотків. Фонди для цього міг би уряд здобути емісією спец. бонів чи іншим шляхом.

ЗБІЖЕВІ КРЕДИТИ. — ЗАЧЕТИ ДЛЯ ХЛІБОРОБІВ.

Недавно уряд опублікував нові умовини реєстрового кредиту під застав збіжжа. Ми їх не подавали, бо дотичать вони великих землевласників, а тих у нас дуже мало. Тепер опубліковано умовини зачетового кредиту для дрібних хліборобів. Вони ось які: 1) останній речинець не може переступити дня 30. 6. 1935, зате при індивідуальних позичках може бути скорочений до 1-го травня 1935 р.; 2) норми висоти зачету є: від 100 кг. пшениці 10 зол., ячменю 8 зол., жита і вівса 7 зол.; 3) інституції, що розпроваджують зачетовий кредит, не можуть брати від хлібороба-довжника більше ніж 4 і пів відс. річно. „Банк Рольни" призначив на зачетовий кредит 3 міліони.

ЗА ГРОШЕВІ ПЕРЕКАЗИ СКЛАДАНКАМИ П. К. О. БУДЕМО ПЛАТИТИ!

Досі за маніпуляцію ПКО при грошевих переказах платили власники конт. Тепер Рада ПКО вирішила, що маніпуляційні оплати буде побирати почта від надавців і то в такій висоті: 10 сот. від 50 зол., 20 сот. від 50—100 зол., 30 сот. від 100—250, 40 сот. від 250—500 зол. і т. д.

СУДОВІ РІШЕННЯ В ДОЛЯРОВИХ СПРАВАХ.

В цивільних процесах переважають тепер **долярові справи. Варшавські суди поголовно** признають тепер за доляра 5.27 зол. навіть при векслях, де була замітка „в золоті". Суди виходять з того заложення, що у Зл. Д. П. Америки не істнує правний грошевий засіб „доляр у золоті", **а є тільки паперовий доляр.** Тільки там, де застережена рівновартість у відповідній кількости золотих унцій золотого металю, признають суди давню вартість доляра. Вищі суди апробують присуди І-ої інстанції. Щойно в осени займеться цим Найвищий Суд і його вирішення буде остаточне.

СХІДНІ ТОРГИ.

Тревати вони будуть від 1—16. вересня 1934. Рівночасно відбудуться ріжні імпрези, а саме: вистава червоної худоби і вистава-торги: „коноплі — лен — вовна". Вперше зорганізований буде на самих торгах відділ щетинний і польських винаходів. Широко поставлений буде сироварський відділ. Німеччина і СССР заповіли свою участь. Також інші держави.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ТИЖНЯ.

„Рух Спулдзельчи" ч. 6 приносить вістку, що Коопер. Рада **відобрала право ревізії** жидівській інституції „Централни Звйонзек Спулдзельні Самопомоцових" у Львові. До цього союзу належить 68 кредитових і 23 інших кооператив. — **Срібні пятьзолотівки** старого типу (великі) тратять силу законного платничого засобу з днем 30. вересня 1934 р. Після того ще два роки вимінювати їх буде Банк Польський. — Варшавський **„Союз бухгальтерів"** відчинив тепер у Львові свій відділ, який вестиме діяльність у трьох сх.-галицьких воєвідствах. — Появився виконавчий розпорядок (Дн. зак. ч. 55) до закону з 24. III. 1933 про **податкові пільги для нових будівель.** — Статистичні дані, що їх зібрало коломийське староство, дають жахливу картину **стану засівів на Покутті.** — 22-го червня сфіналізовано остаточно тимч. торговельний договір між Польщею і СССР. Совітам признала Польща митні знижки і контингенти.

Світова хроніка.

СТАТИСТИКА І ДІЙСНІСТЬ. — НІБИ ЛІПШЕ, А ВСЕ ТАКИ Є ЗЛЕ.

Оптимістичні думки про господарську ситуацію світа чуємо вже від місяців, а в останньому часі множаться вони ще сильніше. Статистичні дані, що їх публікують ріжні інстанції включно з Лігою Націй, заєдно підкреслюють поправу, виказуючи якісь відсоткові плюси у світовій продукції. Та це кращання конюнктури не є загальне, місцями воно сильніше, місцями знову слабше. В Англії, Німеччині, Швеції, Злуч. Держ. Півн. Америки і в Японії — як пише „Дойче Гандельсдінст", спираючись на справоздання Нім. Статист. Уряду — поправа є вже зовсім виразна. З 54 держав, що їх бере під увагу статистика, 51 прц. виказують поважну поправу, 14 прц. є в сталії легкої поправи, 33 прц. виказують ще депресію, а тільки 2 прц. дальший процес глибшання кризи.

Очевидно, є це наслідок льокального накручування конюнктури маніпуляцією валюти, публичними роботами, тощо, а через те тривкість такої поправи є дуже проблематична. До того проявляється вона здебільша в таких галузях господарства, що загал її ледви відчуває. Світова торговля дальше лежить у руїні, що врештою також статистика стверджує. Тільки внутрішньо-краєві обороти збільшились і то розмірно не дуже, що вказує на те, що поправа не дійшла ще до консументів.

АКТУАЛІЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

Торг.-пром. Палата у Льондоні висунула тезу, що паперовий гріш у внутр. обороті не потребує золотого покриття. Вистарчають інші реальні вартости. Тому треба перейти з гольд-стандарту на ґуд-стандарт. — Чехословаччина хоче ввести на пробу *40-годинний тиждень праці.* Обчислюють, що в той спосіб дістане працю відразу 30 тисяч безробітних. — Торговельний договір між *Англією і Францією* поклав кінець митній війні цих двох великодержав. — Радянський комісар загр. торговлі Розенгольц заповів у місячнику „Большевік" максимальну *редукцію* ввозу закорд. товарів. Кожний ввіз має бути компенсатою за вивіз. 70 прц. радянського вивозу тепер — це промислові вироби. — *Флюктуація* курсу нім. марки бентежить весь світ. Після заломання цього курсу прийшло знову його зміцнення, очевидно, „роблене". Появились вістки, що Нім. Держ. Банк має більше золота і девіз, як це він виказує. Виходило би з того, що серед великих алярмів публікований стан покриття незгідний з правдою. Та це вісти непровірені.

В. Н—ич

НОВИНКИ

— Цінні знахідки в Коломийщині та Товмаччині. У селі Братишів (Товмаччина) натрапили на скитські могили з 700 року перед Христом. У могилах найшли скитські зеркала, золоті ковтки, глиняну посуду, стріли, коралі й ін. Досі перекопали 6 могил, деякі в промині 33 м. Розкопки веде проф. львівського університету Сулімірський та директор Покутського Музею в Станиславові д-р Грабовський. В Коломийщині при земних роботах натрапили на добре вдержаний кістяк передпотопового оленя (цервус альцеус), зовсім скаменілий. Вестимуть дальші розкопки.

— Присуд у комуністичному процесі. В суботу в луцькому процесі запав присуд проти 46 членів КПЗУ. Засудили їх на кару 2—8 літ. Одного увільнили.

— 13-літний вбивник. У Станиславові при вул. Софіївки 55. тринацятьлітній ученик нар. школи Каз. Грабовський бавився револьвером і вистрілив до Ів. Грондалі. Вбив його на місці. Вбивника арештувала поліція.

— Львівська хроніка. Біля Персенківки з поїзду, що їхав із Станиславова до Львова вискочив ок. 20-літній мужчина. Вдарив головою об шини та в дорозі до шпиталю помер. — Поліція арештувала пяного Петра Кросняка (Супінського 3). Він в арешті помер.

— Пропали совітські вчені. Як повідомляють з Москви, експедиція з 300 осіб глядає шістьох совітських учених, які підчас наукових дослідів пропали без вісти в Памірі. Експедиція розпоряджає 40 самоходами, тисячкою коней і сотнею верблюдів. Глядання відбуваються серед незвичайно тяжких умовин, бо експедиція находиться в горах, що доходять до 7.000 метрів висоти.

— Смерть „білої корᴼлевої Норвегії". Як повідомляють з Осльо, в одній сільській місцевости в Норвегії померла на днях в 99 р. життя Каролина Бернзон, дружина славного норвеського письменника. В цілій Скандинавії поважали її як „білу королеву Норвегії". Хоча її змисли з причини високої старости були сильно ослаблені і вона ледви бачила та чула, проте зберегла вона дивну духову вразливість і свіжість. Одіта від голови до стіп сніжно-біло, доживала віку в родинному домі в Аблєштад, де від смерти її чоловіка нічо не змінилося. Вона була найкращим його товаришем. Брала участь у всьому, що інтересувало великого письменника і політика. Всі його рукописи переписувала на чисто до друку. Оригінальні рукописи Бернзон звичайно нищив. Він зміняв і счеркав багато слів і фраз, працюючи педантично над кожним своїм твором. Як сильно звязався він зі своєю дружиною, видко з епізоду, про який дружина радо оповідала. В часі одної святочної промови він згубив провідну думку і перестав говорити. З підвищення сказав спокійно в сторону салі: „Як то буко, Кароліно?" Жінка тільки на те чекала і зараз піддала йому слово. „Славно, Кароліно, — говорив поет дальше — славно, як то добре всюди мати жінку".

— Спосіб на трійливі гази. В Льозані доконано сензаційного винаходу, що має унешкідливити трійливі гази з бомб, скиданих літаками, або з гранат. Є це порушний апарат, який як самоходову помпу можна легко переносити з місця на місце. Спеціяльним улаженням він може невтралізувати трійливі гази в замкнених місцях. Винахід викликав велику сензацію не тільки в науковому світі! Заінтересувалися ним теж уряди кількох більших держав.

— Не хотять женитися. Чехословацька урядова статистика ствердила спадок вінчання мужчин і жінок, який зростає з року на рік. Замітна річ, що мужчини проявляють меншу охоту женитися ніж жінки. Тільки з вдівцями і вдовами є інакше. Бо коли вдівці женяться радо вдруге, то вдови роблять це нерадо, особливо ті, що мають вдовичі пенсії. У нас всі женилисяб, тільки матеріяльні обставини не все позволяють.

— Нововідкриті скарби Кремлю. В одному із мурів старого Кремлю відкрили недавно залізну скриньку з ріжними таємними документами Наполеона. Це одна із тих знахідок, які почав іще у 1924 р. відомий археольог Стелецький (до речі наш земляк), що почав шукати за підземельними коридорами в Кремлю, саме там, де нині стоїть Ленінський мавзолей і справді такий коридор найшов. У бібліотеці з доби Івана Грозного найшли там дорогоцінні рукописи Цицерона, Лівія та Тацита.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ПРОФ. ТЕОДОР ГОЗА.

Дня 13. травня ц. р. помер у Перемишлі емер. учитель української державної гімназії Теодор Гоза. З його особою відійшла від нас одна з визначних і найкращих одиниць і то громадянин в повні життєвих сил та творчої енергії, що своєю працею, обовязковістю, точністю і пожертвованістю був зразком для свого покоління.

Покійний належав до тих дуже численних у нас одиниць, що пробивалися крізь життя своєю муравлиною працею, своїм життєвим оптимізмом, вірою в свої сили, та в успіх початого діла.

Народився 27. лютого 1882 р. в селі Порубі, яворівського повіту, у наскрізь убогій, селянській рідні. Перемиську гімназію покінчив з відзначенням. Вже змалку мусів заробляти на себе як інструктор.

Цілими днями працював над іншими, ночами над собою і в цій праці набирав бадьорости й охоти до боротьби. В університеті, студіюючи латину й грєку, вчився з тою самою залізною видержливістю, давав лекції і працював в студентських товариствах.

Перебувши у 1907 р. вязницю й голодівку в боротьбі за український університет, пок. Гоза дістав посаду гімн. вчителя спершу у Львові, відтак у вересні 1913 р. постійну посаду в Перемишлі, де минула найбільша й найкраща частина його трудящого життя. Громадянство вибирає його в члени виділу багатьох місцевих товариств і установ. Підчас війни від 1914 р. покійний як старшина артилерії перебуває воєнну кампанію на ріжних фронтах і дослужується ступня сотника.

В Українській Галицькій Армії став артилерійським референтом у Начальній Команді. У 1921 р. вертається до вчительської служби спершу в Тарнобжегу, а восени 1922 р. у Перемишлі, де вчителює аж до часу примусового перенесення його на емеритуру в 1930. Тут був управителем бурси і Гімн Інституту до самої смерти. Педагогічний хист, любов до молоді, бистра спостережливість рухливість, енергія та велика обовязковість — ось головні прикмети педагога і виховника.

Поза своїми обовязками в шпиталі та бурсі пок. проф. Гоза працював іще й в інших установах як у філії „Учительської Громади", де був довший час головою, в „Українській Бесіді", якої був душею і головою. Але найживіша громадянська праця покійного датується від 1930 р. Тоді стає він головою перемиського кружка „Рідної Школи" і присвячує йому весь свій час, знання і енергію.

Пок. Гоза був людиною скромною, не вимагав і не любив ніяких почестей і титулів, немилосерно поборював радянофільство і усе будував на національних фундаментах, не терпів гуррапатріотизму й критикоманії, а за скрізь і від кожного вимагав праці і солідност

За всі його заслуги перемиське громадянство справило йому величаві похорони.

—o—

СПОРТ.

ДРУГИЙ СОКІЛ — УКРАЇНА 2:1 (1:0).

Україна: Бутель; Скрегота, Оліяник, Цимбала, ...цила, Якимів; Лапчук, Магоцький, Міклош, Вороби... Максимів. Змагання ці зіпсув — цілком суддя п. Ра... Пан цей мав дуже слабий день і своїми мильними цизіями кривдив передовсім Україну. Однак не можна твердити, що дружина України програла лише з вини судді. Чорно-червоні грали зле, так що на виграну ні не заслужили. Технічні браки у деяких грачів напа... брак штопінгу, подавання горою все це допроваджувало численних симпатиків України до розпуки. Причина в тім, що Україна дала собі накинути систему гри „Сокола", гру „на гура" безплянову і хаотичну. На... пад, який все надає систему грі, грав цілком зле, за ці... ...ї змагання не було ні одного вмілого комбінаційного тягу. Поміч і оборона також не багато кращі. Другий Сокіл має тверду оборону, решта слаба.

Сама гра стояла на низькому рівні, переплітана „фавлями" раз одної раз другої дружини. Сокіл добув ворота у 4 хв. першої і 4 хв. другої частини. Україна добула ворота в останній минуті з вільного Лапчука. Видців около 1500.

УКРАЇНА II — ДРУГИЙ СОКІЛ II 3:3 (1:0).

Резерва України грала добре і провадила вже 3:1. Добре грав напад, а спеціяльно Юськевич. В помочі добрі Яцкевич і Сія. Ворота добули Юськевич 2 і Федун.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Рух — Погонь 5:1 (2:1).
ВАРШАВА. Легія — Краковія 0:0.
КРАКІВ. Варта — Ґарбарня 2:2 (1:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Польонія Гасмонея 2:1 (1:1).
ЛЬВІВ. Лехія Погонь I Б 3:2 (1:1).
ЯРОСЛАВ. Чорні — Огніско 4:1 (2:1).
РЯШІВ. Ресовія — Світезь 5:0 (0:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 2. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія". „Фірма".

Вівторок, 3. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія". „Фірма".

Середа, 4. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія". „Фірма".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний з причини ферій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Дорога на Схід".
АТЛЯНТИК: „Світ належить до тебе" (Сеет Сакаль).
ВАНДА: „Св. Франц із Асізі".
КАСІНО: „Ворог у крові", „У слідчій службі".
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль бідних ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „В погоні за місяцем" і ревія.
МІРАЖ: „Цілунок перед зеркалом".
МУЗА: „Томні бой", „Полковник і його тура" (Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Рахочі марш", „Прокуратор Алісія Гори".
ПАСАЖ: „Райський птах" і додатки.
ПАН: „Я не вигод", „Чемп".
СВІТ: „Аріяна", „12 крісел".
СОНЦЕ: „Скіппи" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Двійник", ревія „Веселий тиждень".
ХИМЕРА: 6 годин життя.
УТІХА: „Добраніч, Віденє" і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 2. липня 1934.

Відень (506,8) 16·10 Солісти, (спів, музика), **Братислава** (298,8) 12·30 Концерт, **Париж** (1649) 20·00 „Бокачйо" оп. Суппе, **Білгород** (493,8) 13·10 Концерт, **Любляна** (569,3) 20·00 Оп. арії, 21·15 Спів, **Берлін** (356,7) 18·30 Півн. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15·15 Діточі пісоньки, 19·00 Вок. інстр. концерт, **Ляйпціг** (382,2) 15·00 Фортепян, 17·30 Відч. „Німеччина та СССР.". 20·10 Спів, **Штуґгарт** (522,6) 11·00, 17·45 Пісні, 21·00 „Дер Шпільман" муз. комедія Аде, **Міляно** (368,6) 17·10 Тріо, 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 3. липня 1934.

Відень (506,8) 16·10, 21·05 Спів, музика, **Братислава** (298,8) 20·20 Концерт хору донських козаків, 20·55 Концерт із нагоди 50. роковин комп. Яначека, **Брно** (325,4) 17·55 Пісні кохання (Сп. Гадірова та Валька), **Прага** (470,2) 16·15 Концерт, **Париж** (1649) 12·00 Концерт, 20·00 Муз. всячина, **Атльона** (531) 20·00 Ірляндська музика (фортепян), 20·15, 20·45, 21·30 Спів, **Білгород** (439,8) 18·30, 21·30 Спів, **Берлін** (356,7) 18·45 Твори К. Е. Коха (спів, музика), **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·55 Солісти (музика, спів) **Мінхен** (405,4) 14·200 Музика, спів, **Букарешт** (365) 20·15 Симф. концерт, **Міляно** (368,6) 13·10 Камер. музика, 20·45 „Сінйоріна Джез" оп. Папавтія, **Рим** (420,8) 17·15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 2. липня 1934.

6·30 Ранішня авдиція, 12·10 Симфонічна музика (гр. пл.), 13·05 Сальонова музика, 14·00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Спів у супр. фортепяну, 16·20 Легка музика з гр. пл., 17·00 Для дітей: „Вакації молодого природника", 17·15 Інстр. концерт, 18·00 Відпочинкові табори для жінок, 18·15 Танкова музика, 18·45 Балачка Бр. Вінавера, 18·55 Сільва рерум, 19·00 Всячина, 19·40 Попурі з оп. „Баль у Савої" (з гр. пл.), 19·50, 19·55 Спортові вістки 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фейл. „Хоробрі керманичі", 20·12 Популярний концерт (музика, спів), 21·02 Театр. фейлетон 21·12 Концерт і відчит, 22·10 Союз поезії зі селом (відч.), 22·25 Танкова музика.

Вівторок, 3. липня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Танк. музика, 13·05 Для молодших дітей: „Пригоди лісовика Суничка" (Конопніцької), 13·30 Італійські співаки (гр. пл.), 13·55 З ринку праці, 14·00 Збіжева біржа, театральний репертуар. 14·05 Господарські вістки, 16·00 Година легкої музики, пісоньки, 17·15 Концерт солістів (спів, скрипка, фортепян), 18·00 „Білосток колись і сьогодні" (відч.), 18·15 Півгодина легкої музики (гр. пл.), 18·45 „У гаю осередка фіз. виховання", 19·00 Всячина, 19·15 Оп. арії, пісні в супр. фортепяну, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 „Три знаки запиту", 20·15 Трансм. з Варшави: оп. „Дівчина з фіялками". В перерві: Веч. денник, „Типи й менти", 22·00 Відч. „Несвідоме материнство в звіринці", 22·15 Бранденбурські концерти Баха (гр. пл. з поясн.)

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.